

ՄԻ ՀՊԱՐՏԱՆԱՐ

Հպարտութիւնը ծանր եւ անբաղձալի մեղք մըն է: Մեր եկեղեցւոյն մէջ, հպարտութեան մեղքը եօթը մահացու մեղքերուն առաջինը կը նկատուի: Հպարտ անձը նոյնիսկ ոչ կրօնական ընկերութեան մէջը ատելի անձ մըն է: Շատերս հպարտ անձին համար «Քիթը վեր մէկն է» կ'ըսենք եւ կը ջանանք անկէ հեռու մնալ:

Սուրբ Պօղոս Առաքեալ հպարտ անձը կը զգուշացնէ եւ կ'ըսէ. «Մի հպարտանար այլ երկիր»: Հին Ուխտի մարգարէները, հպարտութեան դէմ նոյնքան զօրաւոր ֆարոգութիւն ըրած են, պախարակելով բոլոր ամբարտաւան թագաւորներն ու իշխանները: Դաւիթ մարգարէի սաղմոսերգութիւնները լեցուն են հպարտութեան մեղքին դէմ արտասանուած խոստովանութիւններով: Մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս անգամ հպարտութեան դէմ խօսած է ըսելով. «Ով որ կ'ուզէ մեծ ըլլալ, պարտի միշտ պզտիկ ըլլալ»:

Եկեղեցին հպարտութիւն ըսելով կը հասկնայ մեծամտութիւն, սնապարծութիւն, անբարտաւանութիւն, գորոգութիւն, խրոխտութիւն եւ նոյնիսկ անիրաւութիւն եւ անարդարութիւն:

Հպարտութեան շատ մը պարագաներ կան որոնք անշուշտ բոլորովին անվնաս են եւ մեղքի կարգը չեն անցնիր: Վերջերս մեծահռչակ թերթ մը հայերու մասին երկարապատում յօդուած մը հրատարակեց «Հպարտ Հայերը» մակդիրին տակ: Ամէնքս ալ առանց մի որեւէ խղճահարութեան ուրախացանք եւ հոգեւին հպարտ զգացինք:

Պարագաներ ալ կան ուր հպարտութիւնը անհրաժեշտ է: Այսինքն մարդս պէտք է երբեմն հպարտ զգացումներ ունեցայ իր առողջութեանը

համար: Հոգեբան եւ խրատատու բժիշկներ չեն ուզեր որ մարդս անհպարտ, անյոյս եւ տառապեալ հոգեվիճակ մը ունենայ: Անոնք չեն ուզեր որ որեւէ մէկը ինքն իր անձին հանդէպ ստորին եւ անբարի զգացումներ սնուցանէ: Ընդհակառակը անոնք կը խրատեն որ մարդս իր անձը միշտ ալ թանկագին եւ պիտանի նկատէ, հոգ չէ թէ նման զգացումներ զինք հպարտութեան սահմանները առաջնորդեն: Արդէն մեր կրօնին մէջն ալ յուսահատութիւնը այնքան վնասակար մեղք մըն է որքան որ հպարտութեան մեղքը: Սուրբ Պօղոս Առաքեալ ինք անգամ ըսած է. «Ոչ ոք իր անձը կ'ատէ, այլ կը սիրէ եւ կը խնամէ զայն»:

Հպարտութիւնը մահացու մեղքի կը վերածուի այն պարագային երբ հպարտութեան ետին կը պառկի եսին սէրը միայն: Նաեւ երբ հպարտութեան ետին կը պահուրտի այլոց հանդէպ ատելութիւն, թշնամութիւն, ոխակալութիւն եւ վնասարարութիւն:

Փարիսեցին իր եսամոլութեամբ այնքան կուրացած էր որ Աստուծոյ տաճարին մէջ իր ցեղակիցն ու դրացին «շուն» անուանեց: Փարիսեցին այդ սնապարծութիւնը սակայն եղաւ նաեւ իր դատապարտութեան պատճառը: Եւ Աստուած այդ «շուն» անուանուած մեղաւորը արդարացուց եւ անտես ըրաւ Փարիսեցին: Քանի ֆանիներս այսօր ալ Փարիսեցիներուն մեղքէն վարակուած կ'ըլլանք, երբ մեր ներսիդին կոյր ատելութիւն կը սնուցանենք տարբեր գոյն, ազգութիւն կամ կրօն ունեցող անձանց հանդէպ:

Հպարտութեան եւ անբարտաւանութեան մեղքը իր գագաթնակէտին հասած կ'ըլլայ երբ մարդս կը խորհի թէ,

ինքն ալ աստուած մըն է եւ կամ Աստուծոյ պէտքը չունի: Սատանային գործած մեղքը այսպիսի մեղք մըն է եւ կամ Աստուծոյ պէտքը չունի: Սատանային գործած մեղքը այսպիսի մեղք մըն էր: Եւ ահա այսպիսի մահացու մեղք մըն է բոլոր չար, անիրաւ, անաստուած եւ

անբարի մարդոց սնուցած հպարտութիւնը: Հպարտ մարդոց վախճանը կործանում է: «Տէր անբարտաւանից հակառակ կայ» ըսած է Սուրբ Գրքը: Եթէ հպարտանալ կ'ուզենք հպարտանանք Աստուծմով:

ԿԱՐԷՆ ՔԶՆՅ. ԿՏԱՆԵԱՆ

ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԱՆՔ

Ս. Զատկուան առիթով, շնորհաւորանքի գիրքեր եւ հեռագրեր առաքուեցան Հոգեւոր ու Կառավարական պետերուն եւ Առաջնորդներուն, որոնց շնորհաւորագիրքերը ստացած է Պատրիարք Սրբազան Հայրը.-

- Ամենայն Հայոց Հայրապետ, Նորին Ս. Օծուքին Տ. Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոսին.

- Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Վեհափառ Հայրապետ, Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Արամ Ա. Կաթողիկոսին.

- Հռոմէական Կաթողիկ եկեղեցւոյ Քահանայապետին՝ Նորին Սրբութիւն Յովհաննէս Պօղոս Բ. Պապին.

- Մոսկուայի եւ Ռուսիոյ Օրթոտոքս եկեղեցւոյ Ամեն. Տ. Ալէքսէյ Բ. Սրբազան Պատրիարքին.

- Թուրքիոյ Հայոց Ամեն. Տ. Մեսրոպ Բ. Մութաֆեան Սրբազան Պատրիարքին.

- Գալուստ Կիւլպէնկեան Հիմնարկութեան Նախագահ Տէր. Միխայէլ Եսայեանին.

- Թեմակալ Առաջնորդներուն, Պետական եւ Ազգային Հաստատութեանց ղեկավարներուն.